

**Tarih: 17 Ağustos 1999**  
**Saat: 03:02**



**Yıkan deprem değil!**  
**Sermaye düzenidir!**

**Unutma,**  
**Unutturma!**



**Yeni Dünya**  
**Gençliği**

Ağustos 2009

**Kürt**  
**Açılımı Yada**  
**Açmazı!**

**Kürt**  
**Çocuklara**  
**25 Yıl Hapis**  
**İstemi!**

**Kürt Açılımı &**  
**Kürt Çocuklar!**

Anlamazlar Kürt çocuğunun içindeki fırtınayı, anlamazlar içindeki özgürlük ateşini! Sayfa: 3

**Düzen Partisi**  
**Tartışması Üzerine...**

Nitekim reformizmin sermayenin düzenini yıkmaya derdi değil, düzeltme derdi vardır. Sayfa: 10

**Har(a)çlar**  
**Zamlandı!**

Türkiye Cumhuriyeti devleti sosyaldır!!! Eğitimde parası olan, parası kadar okusun! Sayfa: 6

**Umutsuzluktan**  
**Umuda...**

Şimdilik işyerimizde ve muhakkak başka işyerlerinde de umutsuzluk bir gün yerini umuda bırakacak. Sayfa: 12

# Çıkarken

Merhaba sevgili genç arkadaşlar,

Kürt açılımı! Demokratik açılım! Güneydoğu açılımı! vs. vs. Evet, Başbakan Erdoğan gittiği her yerde böbürlenerek aynen böyle söylüyor. Diyor ki, siz adımı ne koyarsanız koyun, bu sorunu biz halledeceğiz. Daha baştan sorunun ismi üzerinden değişik kıvrımlarla başlayan bir açılım tartışması aldı başını gidiyor. Neden “Kürt” kelimesini kullanmaktan bu kadar çekiniyorlar! Kürt sorunu temelinde bir “demokratik çözüm” arayışına (ki ne kadar demokratik olduğu tartışılır) gidildiğinden bahsedilse de, aslında yapılan Kürt ulusunun talep ve isteklerinin dışarıda tutulduğu -ağzlarına bir parmak balın sürüldüğü-, egemenler arasında konuşulup anlaşılan bir çözüm paketi önümüze konulmaktadır.

Sorunun çözümsüzlük sinyalleri daha baştan verilmektedir. Ulusal sorunun çözümünün kapitalizmle mümkün olmadığı açıktır.

Bir dahaki sayıda görüşmek dileğiyle... Hoşçakalın...

**Yeni Dünya**  
Gençliği

Oku, Okut, Dağıtımını yap

Web: www.ydg.ydicagri.com

Mail: ydgen@gmail.com



Marksizm-Leninizm Küçük Kitaplığı  
LENİNİZM

## ULUSAL SORUN VE SÖMÜRGE SORUNU

İnter Yayınları

**Okuyun, Okutun, Eğitiminizi Yapın!**

... Ulusal kültür şiarı burjuva (ve çoğu kez aşırı-dinci) bir sahtekarlıktır. Bizim şiarımız, demokratizm ve tüm dünya işçi sınıfı hareketinin uluslararası kültürüdür ...



**Koyun gibi sizi dinlemeleriye istediğiniz ama olmadı herhalde sayın “Profesör”!**

YÖK Çalıştay’ında harç zamlarını protesto etmek isteyen öğrenciler tartaklandı, gözaltına alındı, susturulmak istendi. Müdahalenin şiddetine Prof. Ahmet İnel ve Prof. Burhan Şenatalar da tepki gösterdi. Prof. Eser Karakaş ise tepkiliydi: “Bana protesto etmeyecekleri sözünü verince onları içeri aldım. Sözlerini tutmadılar, kınıyorum”

**O parayla tatile çıkmıştır!**

İzmir Gaziemir’de bulunan Rodi Jeans’e iş yapan taşeron firma Aktaş’ın patronları, 120 işçinin 4-5 aylık ücret alacaklarını ödemeyerek kayıplara karıştı.

**Yemek, barınma ve SSK’da içindeyse normal!!!**

Zonguldak’ta fındık toplayan Güneydoğulu mevsimlik işçiler günde 12 saat çalışmalarının karşılığı olarak kendilerine 18- 20 TL verilmesine tepki gösterdi.

**Nedense Nazım’dan bir şiir geldi aklıma sayın “vatansever” Bahçeli...**

‘Kürt açılımı’na Bahçeli’nin sert yanıtı: Anayasa’nın değişmezini değiştirmek vatana ihanet...

**Açılıma bak açılıma! Provokasyonu yapan kim acaba?!**

Diyarbakır mahzun Kürt müziğinin Ermeni asıllı efsane sesi Aram Tigran’ın Diyarbakır’a gömülme vasiyeti, Türk vatandaşı olmadığından yerine gelmiyor. İşçileri defin izni vermedi. Gerekçe: Provokasyon olabilir.

**Geminin kaptanı siz olmadığınız için olabilir mi?**

CHP lideri ‘Kürt açılımı’ konusunda AKP ile DTP’nin aynı gemide olduğunu söyleyerek, “‘Siz de gelin’ diyorlar. Hayır arkadaşım bizim orada yerimiz yok. Hangi limana demir atacağını bilmediğim gemiye binmem” dedi.

Bir garip memleketdir!  
Havasıyla, suyuyla canım “Türk”iyem!  
Genç İşçi





*Doğru söylemiş, devlet vatandaşını öldürmez ki, "katleder"...*

Eski Hakkâri milletvekili Esat Canan, 'Ormancık'ta 1994 yılında 12 kişinin öldürülmesi' olayını dönemin Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'e ilettiğini ve "Devlet vatandaşını öldürmez" cevabını aldığını iddia etti.

*Ne demeli şimdi? Bravo! Size de bu yakışır! Zamanlamanız harika!*

Genelkurmay, 12 Eylül döneminde idam edilen Mehmet Kanbur'un idam gecesi kaleme aldığı son mektubu, eşine 26 yıl sonra teslim etti. Mektubu teslim eden memur hüznü, alan Zeynep Kanbur eşini ziyarete gitmiş gibi heyecanlıydı...

*Yahu ne garip bir memleket! Yapmadıkları bir işkence kalmış...*

Unirock Festivali'ne katılan 5 genç, Başbakan'ın konvoyu geçerken 'metalsi' işareti yapmaları yüzünden gözaltına alındı. 21 saat sorgulanan gençler, polis gözaltındayken disko ve sanat müziği dinlettiğini söyledi

*Ama bıçaklayıp öldürmemiş ki! Gayet normal serbest bırakılması...*

YALOVA - 36 yaşındaki Selman Keskin, birlikte yaşadığı sevgilisi 34 yaşındaki C.Y.'yi sokak ortasında döverken kaburgasını kırdı. Esnafın yakalayıp polise teslim ettiği Keskin, ifadesi alındıktan sonra serbest bırakıldı.

## Kürt sorununun çözümünden uzak yaklaşımlar ve Kürt çocuklar!

Son dönemlerde bir tartışma-  
dır almış yürüyor. Herkes merakla hükümetin Kürt açılımını bekliyor. Başbakan kalırsa zaten Kürtçe televizyon ve bazı üniversitelerde açılacak olan Kürt dili ve edebiyatı bölümleri ile zaten açılım başlamıştır diyor. Başta DTP olmak üzere muhalefet bu açılımı her yönüyle eleştire dursun tartışmalar duracak gibi değil. DTP, içinde Kürtlerin olmadığı bir çözüm haritası Kürt sorununu güvenlik sorunu olarak görmektedir ve bu tutumun Kürt sorununu çözemediğini dile getirirken, Kürt so-

runu, içinde Kürtler olmadan çözülemez diyerek tepkilerde bulunuyor. Üstüne birde Abdullah Öcalan'ın 15 ağustosta açıklayacağı yol haritası ise başka bir tartışma başlattı. "Terörist başıyla anlaşmak", "katille el sıkışmak" vb. tartışmalar da gündemde yerini sıklıkla almaktadır. Bu açılım tartışmaları ve hükümetin açıklamaları ile Kürt sorununda



ciddi ilerlemelerin olacağına dair bir kanı yaratılmaktadır. Oysaki bu yaklaşımların Kürt sorununun çözümü ile uzaktan yakından alakası yoktur. Belli demokratik açılımların yapılacağı açıktır. Fakat bu Kürt sorunun çözümünde yeterli değildir. Öncelikle samimi bir anlayış daha baştan “devlet büyüklerimiz” tarafından ortaya konulmamaktadır. Samimiyetsiz açıklamalar, R.T. Erdoğan tarafından da gittiği her yerde ya-

pılmaktadır. Bunu anla-

mak için illa da âlim

olmaya gerek yok!

Devletin, tek bay-

arak, tek vatan, tek

millet açıklamala-

rından kurtulması,

şimdilik oldukça zor.

Daha ne olduğu tam

belli olmayan –ne olacağı

aslında üç aşağı beş yukarı belli

bir açılımı sürece içerisinde beraber

göreceğiz.

Bir yandan açılım tartışmaları sü-

rerken diğer yandan Kürt halkına

yönelik her türlü baskı, yıldırma ve

asimilasyon politikaları da artarak

devam etmektedir. Devletin Kürt

sorununun çözümündeki yakla-

şımları alenen ortadadır! Taş atan

Kürt çocuklarına verilen cezalar

ve uygulamalar devletin aynasıdır.

Yaşları 15-17 arasında değişen

Kürt çocukları, PKK örgütünün pro-  
pagandasını yapmak, örgüt üyesi  
olmak ve polise taş atmak suçla-  
rından 10 yıl ile 8 ay arasında de-  
ğişen hapis cezalarına mahkûm  
oldular. PKK militanı bir kişi dağda  
yakalansa ve olaya karışmadığı  
tespit edilirse 5,5 yıl ceza alıyor,  
ne gariptir ki taş atan çocuk ise  
25 yıl hapis istemiyle yargılanıyor.  
Bu çocuklara yetişkinlere yapılan  
muameleler yapılıyor. Küçük çö-  
cuklara “azılı terörist” mu-  
amelesi yapılmaktadır.

Bu çocuklar en güzel

çağında gelecek

sizliğe mahkûm

ediliyorlar. TÜRK

Tabipler Birliği'nin,

18 yaş altı 104 çö-  
cuğun kaldığı Diyar-

bakır E tipi Cezaevi

raporunda, fiziki koşullara

ilişkin yaptığı değerlendirmeler in-

sanın tüylerini ürpertecek cinsten;

*“Yatakhanein tavanında tek bir*

*flüoresan lamba var. Kişi başına*

*3 metrekare alan düşüyor. TMK*

*(Terörle Mücadele Kapsamı) bölü-*

*münde buzdolabı çalışmıyor. Ka-*

*pak açılınca içinde çok sayıda ha-*

*mam böceğinin olduğu gözlemlendi.*

*TMK olan çocukların koşuşunun*

*mutfağındaki havalandırma pen-*

*ceresinin tel örgüsü yırtık. Çocuk-*

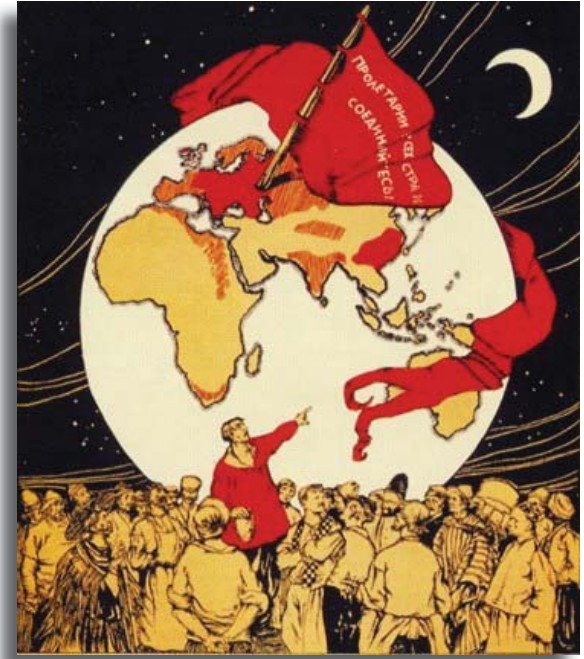
*lar bu yırtıktan iri sıçanların zaman*

*zaman*

luma sundukları katkı oranın-  
da bir karşılık alabilecekler-  
dir. Marx ve Engels “Gotha  
Programının Eleştirisi” isimli  
eserde bu durumu şu söz-  
lerle açıklarlar: “Eşit hak,  
burada hala, ilke olarak,  
burjuva haktır. İlerlemeye  
karşın, eşit hak, hala burju-  
va sınırlar içinde kalmakta-  
dır. Üreticinin hakkı sunmuş  
olduğu emekle orantılıdır;  
buradaki eşitlik ölçümün eşit  
bir ölçü ile emek ile yapılma-  
sı olgusudur. Fakat bu gibi  
kusurlar, uzun ve sancılı bir  
doğumdan sonra kapitalist  
toplumdan çıkıp geldiği şek-  
li ile komünist toplumun birin-  
ci evresinde kaçınılmaz şeylerdir.”

Özetlersek sosyalizm, kapita-  
lizmden, bayrağında “herkes ye-  
teneği ölçüsünde; herkese ihtiyacı  
kadar” yazan komünizme geçişte,  
herkese ihtiyacı kadar değil ancak  
herkese toplumsal üretime katkısı  
ölçüsünde bir karşılık ayrılan bu  
sistem yani sosyalizm yaşanması  
gerekli olan bir evredir.

Yazımızın sonunda kısaca Marx  
ve Engels’in Ütopik Sosyalizm ola-  
rak adlandırdıkları olguyu açıkla-  
maya çalışalım: Ütopik Sosyalim

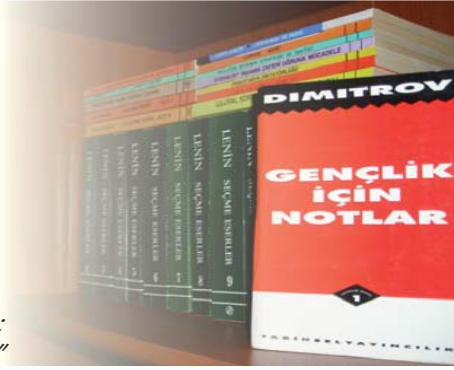


deyimini ilk olarak Marx ve En-  
gels “Komünist Manifesto” adlı  
eserlerinde kullanmışlardır. Bu  
deyim sosyalizm ideolojisinin ilk  
derli toplu, ayakları yere basan  
versiyonu olan Marksizm öncesi  
sosyalim akımları için kullanılır.  
Ütopik sosyalist akımların en te-  
mel özelliği, bunların toplumdaki  
eşitsizliği, haksızlığı görmeleri ve  
bunları ortadan kaldırmak isteme-  
leri ve fakat toplumsal gelişme,  
proletaryanın doğrudan iktidarını  
mümkün kılan bir olgunlukta ol-  
madığı için, kurucularının kafala-  
rındaki hayalleri gerçeğin yerine  
koymaları idi.

# Eğitim Köşesi

## SOSYALİZM

*"Herkes yeteneğine göre;  
herkese katkısına göre..."*



Sosyalizm terimi ilk olarak 19. yüzyıl başlarında kullanılmaya başlanmıştır. İlk kez 1827'de İngiltere'de, Robert Owen'ın takipçilerini adlandırmak için kullanılmıştır. Fransa'da da Saint-Simon, ardından Pierre Leroux ve J. Regnaud'un fikirlerinin takipçisi olanlar için kullanılmıştır. Sosyalizm diğer bir anlamıyla Toplumculuk, iktidar ve üretim araçlarının halk tarafından kontrol edildiği bir toplum fikrine dayanan bir düşünce sistemidir. Sosyalizm, kökenlerini sanayileşme dönemindeki aydınlanma düşüncesinde dile getirilen siyasal ve sosyal eşitlik isteğinden almıştır.

Marksist açıdan sosyalizm, kapitalizmden komünizme bir geçiş aşaması ya da daha doğru bir deyimle komünizmin ilk evresi olarak açıklanır. Sınıfsız sömürsüz bir toplum düzeni olan komüniz-

me geçişte yaşanması zorunlu olan, deyim yerindeyse bir hazırlık aşamasıdır.

Marx ve Engels'in de açıklamalarında belirttikleri üzere sosyalist topluma geçiş için gerekli bazı koşullar vardır. Bu koşullar öncelikle var olan kapitalist sistemin proletaryanın önderliğinde bir devrimle yıkılması ve yerine proletarya diktatörlüğünün kurulmasıdır. Marksistler proletarya diktatörlüğünü bahsettiğimiz bu geçiş aşamasında olmazsa olmaz bir baskı erki olarak görürler.

Sosyalist sistemde, üretim araçları üzerindeki özel mülkiyet sistemli bir şekilde mümkün olan en kısa sürede ortadan kaldırılır ve toplumsal mülkiyete dönüştürülür. Bu toplumsal sistemde yaşayan herkes toplumsal üretime katkı sunmak zorundadır ve ancak top-

*zaman koğuşa girdiğini söyledi. Cezaevinde verilen yemekten zaman zaman dış, çivi, böcek çıktığı iletildi."*

Şimdi, çocukların kaldığı cezaevlerindeki durumla ilgili olarak siz buna ister "devlet ayıbı", ister "kötü muamele" isterse de başka bir şey söyleyin. Fakat bizim buna söyleyecek sözümüz bellidir. İşte bu durum, devletin Kürt sorununun çözümüne bakış politikasının aynasıdır.

TC devleti terörle mücadele adı altında, Kürt halkı üzerindeki baskılara her geçen gün taktik değiştirerek devam etmekte. Böylece sadece geleceğin gençleri olan çocukları değil, aynı zamanda aileleri de yıldırmaktadır. Oysaki bu çocuklar taş atıyorsa orada yolunda gitmeyen ciddi şeyler vardır ve bu göz ardı edilemez bir durumdur. Türk basını da özellikle çocukları kullanma yalanını topluma dayatma uğraşı içindeyken bir taraftan da devletin suçunu temiz çekmekte ve bu çocuklar için sessiz kalmaktadır. Medyanın bu ırkçı, şoven yaklaşımları sayesinde Kürt ulusuna mensup kişilere karşı linç vb. olaylarda yaşanmaktadır.

Ne ilginçtir ki bu ülkede faşist, dinci, gerici olmak bazen bir meziyet gibidir. İster katil, ister hırsız, ister uyuşturucu taciri yâda kadın

satıcısı olsun hiç fark etmez. Faşist olup ta birde demokrat katletmişsen kahraman olarak yargılanır, yâda direk aklanırsın. Kürt ya da herhangi bir emekçinin çocuğu isen vay haline. Hele hele Kürt çocuğuyun, potansiyel başı ezilesi bir "terörist"sin.

Anlamazlar Kürt çocuğunun içindeki fırtınayı, anlamazlar içindeki özgürlük ateşini! Çocuklara karşı işlenecek en büyük suç, çocukları suçu ne olursa olsun suçlu olarak hapse atmak, en güzel çağlarında özgürlüklerini ellerinden almak, geleceksizliğe mahkûm etmektir. Oysa onları kazanmak, eğitmek, bilinçlendirmek varken, bu çocukları daha da karanlığa itmek, tepkisini hıncını büyütmekten başka ne işe yarar. Çocuk gibi yaşamak ve çocuk gibi muamele görmek yeryüzündeki tüm çocukların hakkıdır, hakkı olmalıdır. Kapitalist sistemde ne Kürt sorunu gerçek anlamda çözülebilir, nede çocukların çocuk ruhuyla koşabilecekleri savaşız bir dünya mümkündür. Tüm ulusların ayrılıp ayrı devlet kurma haklarının olduğu ve birlikte eşit, özgür bir yaşam kurdukları bir sistem ancak sosyalizmde mümkündür.

**Yeni Dünya Gençliği**  
İstanbul

# HAR(a)ÇLAR ZAMLANDI !...

Türkiye Cumhuriyeti devleti sosyaldir!!! Nedense her defasında bu sosyal cumhuriyetin, sosyal düzenin egemenleri bu cümleyi, her zaman asosyal uygulamalarının altına sığışıp kaldıklarında ve her defasında her nedense bir

savunma içgüdüğü içerisinde cılız ve titrek bir ses ile dile getiriyorlar. Sağlıkta yeni uygulamalar yapıp SSGSS... vb yasalar mı çıktı; "devletimiz sosyaldirrr", üretimde



özelleştirmeler yapıp işçi emekçiler rekabet çarkları arasında canları çıkarcasına sömürüldüğünde (gerçi ha devlet sömürüsü ha özel sermaye sömürüsü ikisi arasında bir fark yok.); "Devletimiz sosyal-

dirrr", eğitimde parası olan parası kadar okusun, öğretmenlerin canı çıksın, şimdi de yoksul emekçi çocuklarının karşılayamayacağı bir biçimde üniversite harçlarına zam yapılsın, arkasından biraz endişeli-ürkek, biraz mecburi ve

daha çok ne dediğini bilen ama bilmezlikten gelen, ortaya atılan fakat bu laf sahibinin kim olduğu asla bilinmesin endişesiyle, üşengeç bir ses "devletimiz sosyaldirrr". Komik geliyor belki

ama bir üniversite öğrencisi olarak ben durumu böyle resmettim kafamda. Bugün bir babayiğit, bir cengaver çıkıp ta alını çatarcasına "Devletimiz sosyaldirrr!!! Eğitim sistemimiz parasız, bilimsel



ra komitenin seçimi ile temsilci olduk. Artık bizimle konuşma gereği bile duymayan, muhatap almayan patronla, haftada bir yâda iki defa arkadaşların işyerindeki sorunlarını çözmek için toplantı yapıyoruz. Kendi ücretimizin belirlenmesinde söz sahibiyiz. Sendikamızın yaptığı eğitimlerle haklarımızı öğreniyoruz, reva görüleni değil emeğimizin karşılığını alıyoruz. Şimdi başardık diyorum! Şimdilik kendi işyerimizde ve muhakkak başka işyerlerinde de umutsuzluk sömürü bir gün yerini umuda bırakacak. Onurumuzla çalışıp, insanca ya-

şayacağız. Son olarak çok sevdiğim bir şarkının sözlerini sizinle paylaşmak istiyorum.

Boynu bükük bir papatyaya  
olduğuma bakıp ta  
Senden vazgeçtim sanıp  
sakın aldanma,  
Yedi kat yerin altından  
örgütlenip  
Takılıverdim saçının  
arasına ...umut

Yeni Dünya Gençliği Okuru  
İstanbul

dım!”, demeye utanıyordum çünkü o ne zaman ihtiyacımız olsa hemen geliyordu, nerde takılsak yardım ediyordu. Sonunda itiraf ettim artık yalnızız dedim. Oda olsun dedi, umudunu yitirme kuruluşu o kadar kolay değil, biz devam edeceğiz dedi. Söylediklerinden bir harf şaşmadım, bu arada yeni gelen bir arkadaşla tanıştım. Olan biteni ona da anlattım bana katıldı, yardım etti. O yeni arkadaşlarla konuştu, ben eskilerle... Ve bir gün konuştuğumuz arkadaşları saydık, listeler yapıyor, kim kiminle konuşacak kararlaştırıyorduk. Biz konuşamıyorsak bize yardım eden arkadaşları devreye sokuyorduk. Böylece küçük gruplar halinde örgütlenme yapıyorduk. Gizlilik esas ilkemizdi! Sayıyı gizlice toplamıştık. Yani %51 çoktan geçmiştik. Son bir toplantı yaptık ve günü kararlaştırdık. İmzaya gidiyorduk! Servislerden inen arkadaşları sendikanın tuttuğu araçlarla notere götürecektik. Kimler kiminle gidecek, kimleri nerden alacağız, saatlerce konuştuk. Her arkadaşın telefon numarasını almıştık ve akşamdan arayarak herkese haber verdik. Sabah oldu işe gittik. Herkesin kalbi yerinde durmuyor akşam olacak ve diğer servislerle binip imzaya gidecektik. Son zil çaldı ve çıktık. Listelerdeki

arkadaşları aldık. Servislerden indikten sonra diğer servislerle iletişim mükemmeldi. Yolda gerekli sayıyı topladık. Eksik yoktu! Ben bir sorun çıkmaması için çarpırken sendikadan bir arkadaş bana “tamam, örgütlemişsiniz sakın ol artık” dedi. Sendika salonunda herkes birbirini gördü. Kimse böyle bir şey beklemiyordu! Bazıları şaşkınlıkla en yakın arkadaşının bu işin içinde olduğunu orda gördü. İmzalarımızı attık ve o akşam işimiz bitti sanıyorduk ki, bize hayır dediler... Yarın işe gidince dikkatli olacaksınız, gizliliğe aynen devam! Bizde söylenenleri aynen yaptık ama içimizden biri bizi patrona ihbar etmiş. Patron korkmuş ne yaparım diye düşünmüş ve bazı arkadaşları içeri çekip laf almaya çalışmış ama başaramamış. Sonunda bizi işten atamayacağını ve artık bir şey yapamayacağını anladı. Çünkü bir yıldan beri almak için uğraştığı işin hemen öncesinde oluşturduğumuz bu örgüt lülük karşısında boyun eğmekten başka bir şey yapamadı. Yetkiye ve iş koluna itiraz etmedi ve sözleşme masasına oturduk.

Bu ömrümde yaşadığım en gururlu andı. 2 yıl kadar süren mücadelemiz, verdiğimiz emek boşa çıkmadı ve yüzde %31’lik bir ücret farkıyla sendikalı olduk. Daha son-



ve geleceği elinde bulunduran onurlu, yetenekli, halkının refahı için bilim üreten gençliği yetiştiriyor. Sağlık sistemimiz mükemmel işliyor. Toplumun her kesimi bugün sağlıktan ücretsiz bir şekilde yararlanıyor. Tüm bunların devamını ulaşım, kültür, kadın sorunu, insan hakları... vb alanlarda da kendisini gösteriyor. Devletimiz sossyaldır!!! ” diyebilir mi. Tabi ki diyemez. Neden mi? Çünkü diyemez de ondan. Haa bir de şuna da değinmeden geçemeyeceğim, bu aralar bazı ilginç söylemler de gündemde. Bazı burjuva aydın kesimler, devletin halkı mağdur ettiği durumlarda, “devletin sosyal olmadığı” durumlarda sosyal devleti harekete geçirebilmek için şunu dile getiriyor; “bu noktada sosyal devlet mekanizmasının devreye girmesi gerek”. Evet. Ben buna anlam veremiyorum doğru-

su. Yani bizim anladığımız sosyal devlet denilen şey, bir makineden mekanizmadan ibaret midir ki ihtiyaç duyulduğu koşullarda düğmesine basılıp devreye girsin. Diyelim ki öyle bir şey ve ihtiyaç duyulduğu koşullarda (Örn; sağlığın paralı hale geldiği, SSGSS gibi yasaların çıkması durumunda) düğmesine basılıp çalıştırılır. Ama öyle durumlar var ki bu sosyal devlet denilen mekanizma hiç çalışmıyor. Bu durumda ne diyeceğiz: “ya şunun yağına suyuna bir bakalım belki ondan çalışmıyordur” mu diyeceğiz? Komik doğrusu. Sosyal devletle ilgili çok sosyal muhabbetimizi bir kenara bırakıp asıl konumuza devam edelim.

Bilindiği gibi gelinen süreçte üniversitelerdeki har(aç)lar gündemde. 1980 sonrası Türkiye’inde,

küresel sermayenin Neoliberal politikalarıyla birlikte el ele yürüyen ve muazzam bir şekilde artan, ülkenin her alanını sarıp çevreleyen, girmedik delik bırakmayan, üretimi ve ürün pazarını çok genişletip sınırsız kar elde etme hedefleyen anlayış, üniversiteleri de etkisi altına aldı. Artık üniversiteler bilim yuvası olmaktan çıkıp birer kar yuvası haline geldi. Üniversiteler, bu süreçle birlikte gerçek misyonu olan halkın çıkarları için bilgi üretmek, refah ve huzuru sağlamak için bilimi kullanmak yerine, kendi öz değerlerini bir yana bırakıp halkı daha başka nasıl soyarım peşine düştü. Bu temelde de önüne koyduğu hedefleri adım adım gerçekleştirmekte.

Geçen ay Yüksek Öğretim Kurulu'nun (YÖK) 2009-2010 akademik yılında üniversitelerin katkı paylarına (harçlarına) yüzde 8'den yüzde 300'e kadar zam yapılmasına ilişkin talebi hükümete iletilmişti. Kendi öz değerlerinde sözde herkese eşit, parasız ve nitelikli



bir eğitim hizmetini savunan bu "sosyal" devlette, nasıl olurda tam da bu amaca aykırı yapılan bu kadar zam gözlerden kaçırılır şaşılabilir. Bunlar olağan durumlar. Ülke genelinde biz öğrencilerin yoğun protesto gösterileri sayesinde devlet geri adım atıp "aslında bizim yapmak istediğimiz bu kadar değildi bunu medya abarttı" der gibi pişkin pişkin zamları yüzde 8'e düşürdü. Bu durumda kesin olmamakla beraber 1. ve 2. öğretimlerin harçları zam ile birlikte;

Yüzde 8'lik zam oranına göre normal öğretim yapan tıp fakültelerinin yeni harcı 591, diş hekimliği ve eczacılığın 494, veterinerliğin ise 386 lira olacak. Mühendislik,

yaşamak isteyen işçiden biriydim.

Karar verdim, konuştuğum arkadaşımın tanıdığı bir sendikacı varmış. Beni bir akşam onunla tanıştırdı. İki arkadaşımınla beraber gürlütlü bir kafe de konuştuk. DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası'nda çalıştığını söyledi.

Bize haklarımızı anlattı ve bu işin ne kadar zor olduğunu belirtti. Anayasada her işçinin sendikali olma hakkının en doğal hak olmasına karşın, bu sistemde çok zor olduğunu anlattı. Ve yapacaklarımızı, ne kadar dikkatli olacağımızı, yapacağımız bir hatanın nelere mal olacağını anlattı. Başka çare yoktu o gece içimde anlatamayacağım bir heyecan vardı.

Sendikacı arkadaşın söylediklerini harfiyen uyguladık. Her arkadaşla ayrı ayrı ve işyeri dışında konuştuk. Yaşadığımız sorunları anlattık ve bu konudan kimseye bahsetmemelerini söyledik. Kendimizi sakladık, geri planda olduk. Bir komite kurduk ve her haf-



ta toplantı yaptık. Bazı arkadaşlar işten ayrıldı. Onların yerine daha fazla işçi arkadaş geldi. Onlara sendikadan hemen bahsedemedik, çünkü tanı mıyorduk ve zaman gerekliydi. Hem tanımak için hem de uygun bir yolunu bulup yaşadığımız sömürüye dur demenin tek yolunun bu olduğunu anlatabilmek için...

Zaman uzadı, arkadaşlar sabırsızlandılar, bazıları umudunu yitirdi bazılarının başka bahaneleri vardı. Noterde imzaya gidiyoruz desem gelecektirdi ama hiçbir şey için kılını kıpırdatmıyorlardı ve yalnız kalmıştım. Sendikacı arkadaşla toplantıları erteliyordum. "Arkadaşlar bıraktı!", "yalnız kal-

# Umutsuzluktan Umuda...

**M**erhaba arkadaşlar, şimdi bahsedeceğim konu umutsuzluktan umuda, ezilip horlanmaktan sömürülüp kullanılmaktan onurlu bir çalışma hayatına giden yolun hikâyesidir.

Bundan üç yıl kadar önceydi... İşler gayet yoğun giderken aralık ayında yine işler düştü, mesailer bitti. Zam ayı geliyordu! Maaşlarımıza zam verilene kadar ve daha sonra ki bir iki hafta fazla iş olmayacaktı. Maaşımıza yapılan üç kuruş zammı bu sürede sindirecektik! Biz birer birer patrona gidip, daha fazla zam isteyip emeğimizin karşılığını almaya çalışacağız, patron da şartlar böyle işler düşük vs vs. diyecekti. Daha da ısrar edersek parmağını kapıya çevirip beğenmiyorsan yol orda diyecekti. Dedi de dört yıl geçmişti arkadaşlarıma maaşımı söylemeye utanıyordum. Olmuyordu resmen sömürüyorlardı ve bir şey yapmalıydık. Ya çıkıp gidip başka iş bulacaktık yâda bir çözümünü bulacaktık. Fakat bu se-

ferde yine aynı senaryoyu başka bir patronla oynayacaktık.

Haklarımız neydi bilmiyorduk, bilsekte tek başımıza idik. Bir fiskeyle uçacak, zar zor kurduğumuz derme çatma, kör topal giden hayatımız yine bundan öncekiler gibi alt üst olacaktı. Bu sorunları bir arkadaşım ve bir ağabeyimle paylaşıyordum. Bana sendika dedi! Sendikalı olmak zor iş ama başarılırsanız haklarınızı alırsınız. Bu iş böyledir yoksa her gün daha fazla sömürülür ve biraz yaşlanınca yani güçten düşüncüce, kapının önünde buluverirsiniz kendinizi dedi. O akşam düşündüm ve birkaç hafta her gün her gece çalışmaktan kollarım ağrıyıp nefes almak için her durduğumda, yapılan her zorlamada her haksızlıkta, uzun uzun düşündüm. Başka yol yoktu ne olursa olsun denemeliydim sonuçta ne kaybedebilirdim ki.. Ha burada ha başka bir yerde emeğimle hayatımı kazanan milyonlarca insandan ve insanca

mimarlık, ziraat ve orman fakülteleri ile güzel sanatlar fakültesine gidecek öğrenciler bu yıl 316 lira, fen-edebiyat, dil-tarih-coğrafya, ilahiyat, eğitim, mesleki eğitim, sağlık eğitim ve iletişim fakültelerine devam edecek öğrenciler 284 lira harç ödeyecek. Hukuk, iktisat, işletme, siyasal bilgiler, iktisadi ve idari bilimler bölümleri ise 313 lira harç alacak.

İkinci öğretim öğrencileri ise daha fazla katkı payı ödeyecek. Yüzde 8 zam oranına göre ikinci öğretim veteriner fakülteleri için 2 bin 134, mühendislik ve mimarlık bölümleri için bin 529, hukuk, iktisat ve siyasal için bin 155, edebiyat, eğitim, ilahiyat ve sağlık eğitim fakülteleri için ise bin 27 lira harç ödenecek. Devlet Konservatuarının ikinci öğretimi için öğrencilerin 4 bin 268, yükseköğretim için ise bin 155 lira katkı payı ödemeleri gerekecek.

Yapılan yeni zamlarla birlikte sıradan bir işçi emekçi çocuğu için üniversitede okumak bile lüks haline geldi. Üniversite bünyesinde çalıştırılan öğrencilerin maaşına yıllardır zam yapılmazken, işçilere ve emeklilere bu kadar az zam yapılırken, ekonomik krizin fatura-

sı biz işçi ve emekçilere kesilmeye devam ediliyor. Harçlara yapılan bu haksız zamma karşı muhalefet alanını genişletmek hepimizin görevi...

Değerli Yeni Dünya Gençliği okurları, ben de bir Yeni Dünya Gençliği okuru ve onun mücadelesini görev edinen bir üniversiteli olarak kendi sorunumu dile getirdim. Buradaki amacım birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için ilkesini geçerli saymamdır. Bugün ki kapitalizm koşullarında, bu konuşmuş düzenin iltihapları hayatın her alanında kendisini gösteriyor. Bir işçinin alın terinin sömürülmesinde, öğrencilerin harçlarına yapılan zamda, kadının şiddet gördüğü ve töre cinayetlerine kurban gittiği yerde, toplumdaki şiddetin artışında, ahlaki çürümenin kendisinde... vb altında bu ceset kokusu veren, ücretli köleliğe dayalı, yozlaşmanın had safhada olduğu, kar hırsından başka hiç bir şey düşünmeyen kapitalist sistem yatmaktadır. Mücadelemiz birdir. Mücadelemiz tüm bunların yaşanmayacağı yepyeni bir düzen yaratmak, sosyalizmi kurmaktır!!!

Üniversiteli bir YDG okuru  
16.08.2009

# Düzen partisi tartışması üzerine

Yeni Dünya Gençliği (YDG) bülteninin 13. Mart sayısının kapağında, DTP ve TKP'nin logoları bir dizi düzen partisi logoları ile birlikte iç içe yer aldı. Partilerin logolarının yer aldığı zemin üzerinde, "Geleceğini karartma! Düzen partilerini seçme!" yazısı var. Bu kapak ve "Geleceğini karartma! Düzen partilerini seçme!" çağrısından yola çıkılarak, DTP ve TKP'yi düzen partisi olarak gördüğümüz eleştirisi getirildi. Ziyaretçi defterimiz üzerinden düzen partisi tartışması yürüdü. Tartışmaya katılan okurlarımızın bir bölümü, DTP ve TKP'nin düzen partisi olarak adlandırılmasının doğru olduğunu savunurken, bir bölüm okurumuz bu partilerin düzen partisi olarak adlandırılmasının doğru olmadığını savundu.

YDG Bülteni'nin 16. Haziran sayısında, bir okurumuzun DTP ve TKP'nin düzen partisi olarak görülmesine yönelik bir eleştirisi ve bu eleştiriye YDG adına tavır takınan yazılar yayınlandı.

Bu tartışmalar sonucu olarak, geldiğimiz noktada düzen partisi tartışması hakkında şunları düşünüyoruz:

\*13. sayımızda kapakta DTP ve TKP'nin logolarının bir dizi düzen partisi logosu ile iç içe verilmesi, bilinçli yapılan bir tercih değildir. Bültenin teknik işlerini yapan yoldaşlar internetten hazır logoyu alıp, üzerine düşünmeden, tartışmadan olduğu gibi kapağa koymuşlardır.

13. sayımızda yerel seçimleri konu edinen, "Düzen partilerine oy vererek kendi geleceğimizi karatmayalım!" başlıklı yazıda DTP, TKP düzen partisi olarak adlandırılmamaktadır. Yazı içinde düzen partileri, AKP, CHP, MHP, DP, DSP, ANAP, SP, BBP vs. olarak verilmektedir. Kapakta DTP ve TKP logolarının düzen partileri logoları ile iç içe olması, logolar üzerinde yer alan "Düzen partilerini seçme!" yazısı, DTP ve TKP'yi düzen partisi olarak gördüğümüz eleştirisinin temeli olmuştur.

DTP, TKP logolarının faşist, karşı devrimci, düzen partileri logoları ile iç içe verilmesi, kapağa konulması yanlış olmuştur.

\*16. Sayımızda YDG adına yayınlanan yazıda, DTP ve TKP düzen partisi olarak adlandırılmakta, bu partilerin neden düzen partisi olduğu açıklanmaya çalışılmaktadır. Bu yazıda düzen partisi kavramının içeriği; devrim ve sosyalizm programına sahip olmamak, düzeni yıkmayı açıkça hedeflememek, düzeni orasından burasından düzeltmeye çalışmak vb. olarak doldurulmaktadır. Çok kabaca reformist olma ile düzen partisi olma eşitlenmektedir.

Düzen partisi kavramının içeriğinin bu şekilde doldurulmasından yola çıkılarak, her reformist grubu, partiyi düzen partisi ilan etmek mümkündür. Nitekim reformizmin sermayenin düzenini yıkmaya derdi değil, düzeltme derdi vardır.

Düzen partisi kavramının içeriğini böyle doldurmak, reformist partilerin niteliğini açıklamaya yetmediği gibi yanlıştır da.

YDG olarak yürüttüğümüz tartışmalar sonucu, düzen partisi kavramının içeriğini şu şekilde dolduruyoruz:

Sermayenin egemenliğini savunmak, düzenle bütünleşmek,

egemen sınıfların bir kanadı tarafından desteklenmek, egemen sınıfların şu veya bu kanadının siyasi çıkarlarını savunmak vb. Bu tanımlara uyan her partinin düzen partisi olarak adlandırılması, işçiler, emekçiler içinde teşhir edilmesi doğrudur.

\*DTP'ye uyan en iyi tanımlama, onun Kürt milliyetçisi reformist bir parti olmasıdır.

TKP ise, reformist niteliği yanında, Kemalist Türk milliyetçisi olması, ulusal sorunda sosyal şoven bir parti olması, onun niteliğini açıklayan en iyi tanımlamadır.

Bir bütün olarak ele alındığında, DTP, TKP şahsında yürüyen düzen partisi tartışması bizim için de oldukça öğretici olmuş, yaptığımız bir yanlış görmemizi sağlamıştır. Tarafımızdan bu iki partinin düzen partisi olarak adlandırılması, savunulması yanlış olmuştur.

Bu iki parti esas olarak reformist olmalarına rağmen, sermayenin düzeni ile bütünleşmedikleri, egemen sınıflar tarafından desteklenmedikleri, egemen sınıfların herhangi bir kanadının siyasi çıkarlarını savunmadıkları için düzen partisi değildirler.

Yeni Dünya Gençliği  
22 Temmuz 2009